

**CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)**

**ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1994

Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

☒ Coloured covers/
Couverture de couleur

☐ Covers damaged/
Couverture endommagée

☐ Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée

☐ Cover title missing/
Le titre de couverture manque

☐ Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur

☐ Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)

☐ Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur

☐ Bound with other material/
Relié avec d'autres documents

☒ Tight binding may cause shadows or distortion
along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la
distorsion le long de la marge intérieure

☐ Blank leaves added during restoration may appear
within the text. Whenever possible, these have
been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées
lors d'une restauration apparaissent dans le texte,
mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont
pas été filmées.

☐ Coloured pages/
Pages de couleur

☐ Pages damaged/
Pages endommagées

☐ Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées

☒ Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées

☐ Pages detached/
Pages détachées

☒ Showthrough/
Transparence

☒ Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression

☐ Continuous pagination/
Pagination continue

☐ Includes index(es)/
Comprend un (des) index

Title on header taken from:/
Le titre de l'en-tête provient:

☐ Title page of issue/
Page de titre de la livraison

☐ Caption of issue/
Titre de départ de la livraison

☐ Masthead/
Générique (périodiques) de la livraison

☒ Additional comments:/ Part of cover title hidden by label.
Commentaires supplémentaires:

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	12X	14X	16X	18X	20X	22X	24X	26X	28X	30X	32X
			✓								

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

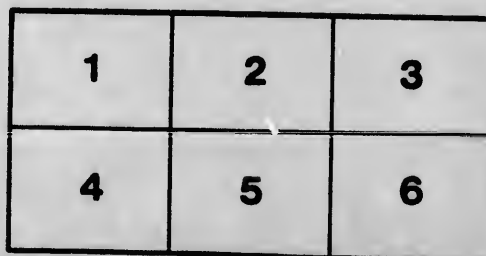
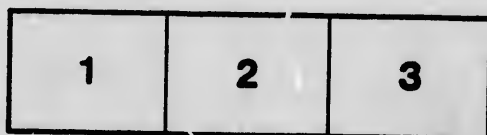
Bibliothèque générale,
Université Laval,
Québec, Québec.

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol $\rightarrow$ (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

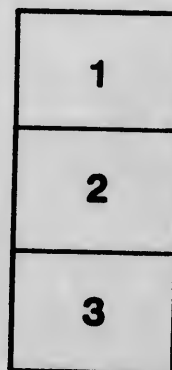
Bibliothèque générale,
Université Laval,
Québec, Québec.

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

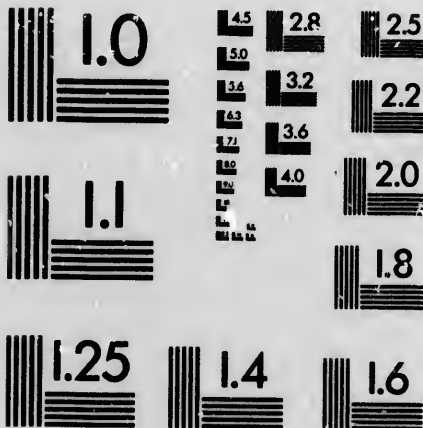
Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole $\rightarrow$ signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

L. Rares

PA

260

E36

1837

ΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑΣ

πολλῶν καὶ διαρχῶν, ὅτι

ΤΟΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑΙΟΙΣ

ἰδὲν τῶν πολεμικῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΤΑΞΕΑΝ.

ΤΗ ΜΑΡΙΑΝΘΟΑΙ.

Ἐπεὶ Ἰωάννη Ἰωάννη

ΔΟΞΑΣ

Ἐν τῇ Γενεῇ τῆς ἑκταυτοῦ

Presented by the Rev.
John Larkin Professor
of Philosophy in the Col-
lege of Montreal to

John Salvey
Feb 16. 1834

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑΣ

οὕτως ἀρμολύβητα καὶ διαταχθέντα, ὥστε

PA

260

ΤΟΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑΚΟΙΣ

E36

1837 ὁδὸν τέμνειν ἐπὶ τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ.

ΕΝ ΜΑΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙ

Παρά Ἰωάννη Ἰωνέσω.

ΑΘΛΖ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ Θάμα Γερβίν

DISTRICT DE } BUREAU DES PROTONOTAIRES.
MONTREAL. }

Le neuvième jour de Janvier, 1837.

Qu'il soit notoire que le neuvième jour de Janvier, dans l'année mil huit cent trente-sept, Messire JOSEPH VINCENT QUIBLIER, Prêtre et Supérieur de MM. les Ecclésiastiques du Séminaire de Montréal, a déposé dans ce Bureau le titre d'un livre dans les mots suivans, savoir: "ΕΚΑΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑΣ, αὐτῶς ἀρμολογήντα καὶ διαταχθέντα, ὥστε τοῖς στοιχειακοῖς δοῦν τέμνειν ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν." Au sujet du quel il réclame le droit de propriété.

Enregistré conformément à l'Acte Provincial, intitulé, "Acte pour protéger la propriété littéraire."

L. S.

MONK & MORROGH, P. B. R.

John Jones, Imprimeur.

AIRES.

vier, 1837.
anvier, dans
VINCENT
léniastiques
eau le titre
TA MYΘ-
ώστε τοῖς
Au sujet

intitulé,

P. B. R.

ἙΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑΣ.

CAP. I.

Οὐρανὸς Γῇ καὶ Τέκνα αὐτῶν.

Οὐρανὸς πρῶτον τὴν ἀρχὴν εἶχ-ε (1.) τοῦ παντός κόσμου. Γῆμ-ας (2.) δὲ Γῆν, ἐ-τέκν-ωσε τοὺς Ἑκατόγ-χειρας, Βριάρε-ων. (3.) Γύην Κόττον, τοὺς, χεῖρας μὲν ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ πεντήκοντα, ἔχ-οντας.

Μετὰ τούτους δὲ, αὐτῷ τεκν-οῖ Γῇ, Κύκλ-ωπας, Ἀργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχε μόνον ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετ-ώπου. Ἀλ-λὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆ-σας, εἰς Τάρταρον ἔρριψ-ε, τόπον ἐρεβώδεα τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς ἔχ-οντα διά-στημα. ὃ ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

Τεκν-οῖ δὲ αὐθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τι-τᾶνας· θυγατέρας δὲ τὰς Τιτανίδας (4.).

Ἀγανακτ-οῦσα δὲ Γῇ ἐπὶ τῇ ἀπ-ωλείᾳ τῶν παίδων, οὗς εἰς Τάρταρον ἔρριψ-ει Οὐρανὸς

(1.) Imparf. de ἔχω. (2.) Aor. prim. part. de γάμω inusité : usité γάμω. (3.) Accus. sing. Attique de Βριάρεως. (4.) Les Titans sont Ὠκεανὸς, Κοῖος, Ὑπερίων, Κρόνος, Ἰαπετός, Κρόνος. Les Titanides, Τηθύς, Ῥέα, Θέμις, Μνημοσύνη, Φοίβη, Διώνη Θεία:

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑΣ.

πείθ-ει τοὺς Τιτᾶνας πολεμ-εῖν πόλεμον πρὸς
τὸν Πατέρα, καὶ δίδω-σι ἄδερμαντίνην ἄρπην
Κρόνῳ. Οἱ δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς ποι-οῦσι. Καὶ
Κρόνος τραυματίζ-ει τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ἄρ-
χὴν σφειτερίζ-ει. Οἱ δὲ σταλαγμοὶ τοῦ ῥέ-
οντος αἵματος τὰς Ἑριννύας (1.) ἐγένν-ησαν.

CAP. II.

Κρόνος καὶ Παιδα-φαγία αὐτοῦ.

Τῷ δὲ Κρόνῳ ῥέαν γήμ-αντι, Γῇ τε καὶ
Οὐρανὸς ἐθεσπιώδ-ουν, λέγοντες "Παῖς σου
τὴν ἄρπην ἀπὸ σοῦ ἀφαιρ-ήσεται." Ἐκ τούτων,
κατ-έπι-ε (2.) τὰ τέκνα, Ἑστία, Δήμητρα,
Ἥρα, Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. Ἀγανακτ-
οῦσα δὲ ἐπὶ τούτοις ῥέα, γενν-ᾷ ἐν ἄντρῳ τῆς
Δίκτης Δία (3.). "Ετρεφ-ον δὲ αὐτὸν αἱ Νύμφαι
Ἀδράστεια καὶ Ἴδη, τῷ τῆς Ἀμυλθείας γά-
λακτι. ῥέα δὲ λίθον σπαργαν-ώσασα δέδω-κε
Κρόνῳ κατα-πι-εῖν.

CAP. III.

Ζεὺς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐκ-βάλλ-ει τὸν Κρόνον.
Χρόνος ἐν μέσῳ, καὶ Ζεὺς λαμβάν-ει Μῆτιν, τὴν

(1.) Les Furies sont, Ἀληκτῶ, Τισιφὼν, Μέγαιρα.

(2.) Aor. sec. de καταπίνω (3.) Dicté est une Montagne de
l'isle de Crète, Δία, accus. de Ζεὺς, Jupiter.

λεμον πρὸς
 ἴνῃν ἄρπην
 οὔσι. Καὶ
 αὐτὴν ἄρ-
 ῖ τοῦ ῥέ-
 ν-ησαν.

ῶ.

τε καὶ
 αἷς σου
 τούτων,
 ἡτταν,
 ἀνακτ-
 ρω τῆς
 ὕμφαι-
 ς γά-
 ἰδω-κε

, τῇν

e de

᾽Ωκεανοῦ θύγατρα, συνεργόν. Ἡ δίδω-σι Κρό-
 νῳ κατα-πι-εῖν φάρμακον. Ἐκεῖνος δὲ πρῶτον
 μὲν ἐξ-εμ-εῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας οὓς
 κατ-ἐπι-ε. Μεθ' ὧν Ζεὺς, λύ-σας τοὺς Κύκλω-
 πας, ἔλαβε (1.) παρ' αὐτῶν βροντὴν καὶ ἄσ-
 τραπὴν καὶ κεραυνόν. Πλούτων δὲ κυνέην. Πο-
 σειδῶν δὲ τρίαιναν. Οἱ δὲ πόλεμον πολεμ-ήσαν-
 τες πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐνίκ-ησαν αὐ-
 τοὺς. Ζεὺς μὲν οὖν λαγχάν-ει τὴν ἐν οὐρανῷ
 δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ
 Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾽Αΐδῃ.

CAP. IV.

Ζεὺς καὶ Τέκνα αὐτοῦ.

Ζεὺς δὲ γαμ-εῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκν-οῖ
 Ἥσην, Ἄρην, Ἡφαιστον· ἔτι δὲ καὶ Μοί-
 ρας (2.) καὶ Χάριτας καὶ Μούσας καὶ Ἀφρο-
 δίτην καὶ Περσεφόνην ἐξ ἄλλων μητέρων.
 Ἐπειδὴ δὲ αἰσχροὺς ἔδοξ-εν Ἡφαιστος ῥίπτ-ει
 αὐτόν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς. Ἐπεσ-ε δὲ ἐν Λήμνῳ
 Ὅθεν ἡ αὐτοῦ πήρωσις ποδῶν.

Ἦδε δὲ ἡ Ἀθηναῖς γένεσις. Κεφαλ-αλγ-οῦντος

(1.) Aor. sec. de l'usité λήβω: usité λαμβάνω.

(2.) Voici les noms des Parques, Κλωθῶ, Λάχεσις, Ἄτροπος·
 des Graces, Ἀγλαΐη, Εὐφροσύνη, Θάλεια· des Muses, Καλλιόπη,
 Κλειώ, Μελπομένη, Εὐτέρπη, Ἐρατώ, Τερψιχόρη, Οὐρανία, Θάλεια,
 Πολυμνία.

Διὸς ἐπληξ-ε τὴν κεφαλὴν πελέκει Προμηθεὺς,
 ἡ καλὰ περ ἄλλοι λέγ-ουσιν, "Ἡφαιστος καὶ ἐκ
 κορυφῆς ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος, Ἀθηνᾶ σὺν
 ὀπλοῖς ἀνέθορ-ε (1.). Ἐπειτα Λητῶ δίδω-σι τῷ
 Θεῶν ἀνακτι θυγατέρα Ἀρτεμιν, καὶ υἱὸν Ἀ-
 πόλλωνα· τούτους δὲ ἔτεκ-ε Λητῶ ἐν Δήλῳ.
 Ἐτερον δὲ Διὸς υἱὸν καλοῦ-μεν Ἑρμῆν οὗ ἡ
 μήτηρ Μαῖα ἢ Ἀτλαντος θυγάτης. Ἐτερον
 δὲ Διόνυσον οὗ ἡ μήτηρ Σεμέλη.

CAP. V.

Ἀπόλλωνος Πράξεις.

Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν μαθ-ὼν (2.) παρὰ τοῦ
 Πανός, ἤκεν εἰς Δελφοὺς ὅπου ἐ-χρησμ-ώθ-ει
 Θέμις. Ὡς δὲ ὁ Φρουρ-ῶν τὸ μαντεῖον Πύθων
 ὄφιν ἐκώλυ-εν αὐτὸν παρ-ελθ-εῖν (3.) ἐπὶ τὸ χά-
 σμα τοῦτον· ἀν-ελῶν (4.), τὸ μαντεῖον παρα-
 λαμβάνει. Κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυὸν,
 τὸν υἱὸν Διὸς, τὴν Λητῶ ὑβρίζ-οντα· τοῦτον δὲ
 καὶ μετὰ θάνατον κολάζ-ουσι γῦπες, αὐτοῦ
 τὴν καρδίαν ἐσθί-οντες.

(1.) Aor. sec. de αναθέρω, ou αναθορέω, inusités au présent, où l'on dit αναθώσκω.

(2.) Aor. sec. de l'inusité μάθω· usité μανθάνω. (3.) Aor. sec. de παρεῖσθω inusité; usité παρέρχομαι verbe déponent. L'aor. sec. ἦλθον, est pour ἤλυθον. (4.) Aor. sec. de l'inusité ἀνέλω; usité ἀναιρέω.

Προμηθεύς,
στος καὶ ἐκ
'Αθηνᾶ σὺν
δίδω-σι τῷ
αὐτῷ υἱὸν 'Α-
Δήλῳ.
ἐμῇ οὐ ἡ
ἐτερον

'Απ-έκτειν-ε δὲ 'Απόλλων καὶ τὸν Μαρσύαν.
Οὗτος γὰρ εὐρ-ῶν (1.) αὐλοῦς, οὗς ἔρριψ-εν 'Α-
θηνᾶ, ὅτι τὴν ὄψιν αὐτῆς ποι-οῦσιν ἄμορφον.
ἤλθ-εν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς 'Απόλλωνι. Συν-
ε-φών-ησαν δὲ τοῦτο· ὅτι ὁ νική-σας ὅπῃ αὐτῷ
φίλον, δια-θ-ήσκει ἕτερον. Ὁ μὲν οὖν 'Απόλλων
στρέψ-ας τὴν κιθάραν, καὶ τοῦτο ποι-εῖν ἐκέλ-
ευσε τὸν Μαρσύαν· οὗτος δὲ ἡδυνάτ-ει· καὶ
κρεμ-άσας (2.) αὐτὸν 'Απόλλων ἐκ τινος ὑπερ-
τενοῦς πίτυος, ἐκ-ταμ-ῶν (3.) τὸ δέρμα οὕτως
δι-έ-φθειρ-εν.

αὐτῷ
-ώδ-ει
Πύθων
τὸ χά-
παρ-
'ιτυόν,
τον δὲ
αὐτοῦ

'Απόλλων καὶ Ποσειδῶν τὴν Λαομεδόντος ὕ-
βριν πειρ-άσαι θέλ-οντες, εἰς ἀνθρώπου φύσιν
μετα-βαλ-όντες, συν-ε-φών-ησαν αὐτῷ ἐπὶ
μισθῷ τειχι-εῖν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχι-
σασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπ-ε-δίδ-ου. Διὰ τοῦτο
'Απόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψ-ε· Ποσειδῶν δὲ
θαλάσσιον πέλωρ, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρ-
παζ-εν ἀνθρώπους.

Ζεὺς 'Ασκληπιὸν τὸν υἱὸν τοῦ 'Απόλλωνος
ἐκεραύν-ωσεν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀγανακτ-ήσας
'Απόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κε-

sent,

Aor.
ent.
sité

(1.) Aor. sec. de ἐρίσκω forme allongée de εἶρω inusité.

(2.) Aor. pr. de κρεμάννυμι, forme allongée de κρεμάω.

(3.) Aor. sec. de ἐκτέμνω.

ραυνὸν Διὶ κατα-σκευά-σαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον. Ἐπειδὴ δ' ἰκέτευ-σεν αὐτὸν Λητώ, ἐκέλευ-σεν τὸν Ἀπόλλωνα ἐφ' ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦ-σαι (1). Ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμήτην, τούτῳ λα-τρεύ-ων ἐποίμαιν-ε, καὶ τὰς θηλείας βόας πά-σας διδυμα-τόκους ἐποί-ησεν.

CAP. VI.

Περὶ Ἄρου.

Ποσειδῶν δύο ἐγένν-ησε παῖδας, Ὄττον καὶ Ἐφιάλτην, οὓς Ἀλωείδας καλοῦσιν, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ὑπ-ῆρχ-εν Ἰφιμέδεια ἡ Ἀλωείας γυνή. Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν πλάτος μὲν εἶχ-ον πηχυ-αῖον, μῆκος δὲ ὀργυιαῖον. Μετὰ δὲ ἐννέα ἔτη τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχ-οντες ἐννέα, τὸ δὲ μέ-γεθος ὀργυιῶν ἐννέα, πρὸς Θεὸν πόλεμον πολεμ-οῦντες, καὶ τὴν μὲν Ὅσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθ-εσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὅσσαν θ-έντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἠπείλ-ουν εἰς οὐρανὸν ἀνα-βαίν-ειν καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, χώ-σαντες τοῖς ὕρεσι ποι-ήσειν (2) ἔλεγ-ον ἠπειρον, τὴν δὲ

(1.) Les verbes signifiant *service* prennent le datif.

(2.) ἔλεγον ἑαυτοὺς ποιήσειν, phrase-objet de narration, avec le sujet du verbe-objet sousentendu: Ce qui est d'usage quand il est le même qui le sujet principal.

Ζεὺς δὲ
ταρον. Ἐ-
έλευ-σεν τὸν
σαι (1). Ὁ
τούτω λα-
βόας πά-

γῆν θάλασσαν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἀρην· τού-
τον μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέ-κληψεν.

CAP. VII.

Περὶ Ἀρτέμιδος.

καὶ Ἐ-
ἡ μήτηρ
ως γυνή.
ον πηχυ-
έννέα ἔτη
δὲ με-
πολεμ-
λυμπον
Ἠλίου,
ἀνα-
σαντες
τὴν δὲ

Ἀνεῖλ-ε (1.) δὲ τοὺς Ἀλωεῖδας ἐν Νάξῳ
Ἀρτεμις δι' ἀπάτης. Ἀλλάξ-ασα γὰρ τὴν
ιδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδ-ησεν.
Οἱ δὲ θέλ-οντες εὐ-στοχ-ῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ'
ἑαυτοὺς ἡκόντι-σαν.

Ὀρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπ-έ-κτειν-εν ἐν Δήλῳ.
Τοῦτον γηγενῆ λέγ-ουσιν ὑπερμέθῃ τὸ σῶμα (2.).
Ἐδω-κε δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν δια-βαίν-ειν τὴν θά-
λασσαν. Ἐλθ-ὼν δὲ εἰς Χίον, Μερόπην τὴν (3.)
Οἰνοπίωνος ἐ-μνήστευ-σε (4.). Μεθύσας δὲ Οἰ-
νοπίων αὐτὸν καθ-εύδοντα ἐ-τύφλ-ωσε, καὶ πα-
ρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔρριψ-εν. Ὁ δὲ ἀρπά-σας
παῖδα, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπι-θ-εῖς (5.), ἐ-κέλευ-
σε ποδ-ηγ-εῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεί-αν-ε-
κλεψ-εν· ἡ γὰρ ἡλιακὴ ἀκτὶν ἐ-καύ-σεν αὐτόν.
Τὸν δὲ Ὀρίωνα, ὡς μὲν ἔνιοι λέγ-ουσιν ὑβρίζ-

n, avec
l'usage

(1.) Aor. sec. ou ancien imp. de ἀνέλω, qui sert de Aor. 2.
au verbe ἀναιρέω. (2.) κατὰ sousentendu. (3.) θυγάτηρ sous-
entendu. (4.) Il faudrait ici le moyen ἐμνηστεύσατο. Je mets
l'actif parceque les élèves ne sont pas encore censés savoir le
moyen. (5.) Il faudroit ici ἐπιθέμενος, part. moyen.

οντα αὐτὴν ἐ-τόξευ-σεν Ἀρτεμις ὥς δέ τινες
 ἄλλως, μετ-ήλλαξ-ε.
 Ἡρακλεῖ ἐπ-έ-ταξ-εν Εὐρυσθεὺς τὴν Κερυνί-
 τιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἐμ-πνοῦν ἐνεγκ-εῖν (1.).
 Ὑπ-ῆρχ-ε δὲ ἡ ἔλαφος χρυσόκερως, Ἀρτέμι-
 δος ἱερά. Διὸ καὶ Δέλ-ων αὐτὴν Ἡρακλεῖς μή-
 τε ἀν-ελ-εῖν (2.) μήτε τρω-σαι (3.), συν-ε-δίωξ-
 εν ἀνὰ ὄλον ἐνιαυτὸν. Ἐπεὶ δὲ κάμν-ον τὸ θη-
 ρίον τῇ διώξει συν-έ-φυγ-εν εἰς ὄρος Ἀρτεμίσι-
 ον, κάκειθεν (4.) ἐπὶ ποταμὸν Λαδωνα, καὶ
 τοῦτον δια-βαίν-ειν μέλλουσιν (5.) τοξεύ-σας
 συν-έ-λαβ-ε (6.), καὶ θεῖς (7.) ἐπὶ τῶν ὤμων δια-
 τῆς Ἀρκαδίας ἐσπεύ-δε. Ἰδοῦσα (8.) δὲ αὐτὸν
 Ἀρτεμις, τὸ ἱερόν ζῶον αὐτῆς κτείν-αντα ὠνεί-
 θισεν. Ὁ δὲ εἰς πρόφασιν τὴν ἀνάγκην κατα-
 φεύγ-ων, καὶ τὸν αἵτιον εἰπ-ὼν Εὐρυσθέα γε-
 γον-έναι (9.), πρᾶϋ-νας τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, τὸ
 θηρίον ἐκομί-σεν ἐμ-πνοῦν εἰς Μυκήνας.
 Νιόβη ἡ Ταντάλου, ἣν ἔγημ-ε Ἀμφίων πολ-
 λούς μὲν εἶχε υἱούς, πολλὰς δὲ θυγατέρας.

(1.) ἐνεγκεῖν est employé comme Aor. sec. de φέρω. (2.) ἀν-
 ελεῖν employé comme Aor. sec. de ἀναιρέω. (3.) Aor. pr. de
 τρωῶσθαι. (4.) κάκειθεν pour καὶ ἐκεῖθεν. (5.) ἔλαφον sousen-
 tendu! (6.) Aor. sec. de συλλαμβάνω. (7.) Ici encore il faudroit
 le moyen θήμενος. (8.) Aor. sec. part. de εἶδω employé comme
 Aor. sec. d' ὀράω. (9.) infin. 2. parfait de γίνομαι.

ὡς δὲ τινες

τὴν Κερυνί-
ἐνεγκ-εῖν(1.).

ης, Ἀρτέμι-
βρακλῆς μή-
συν-ε-δίωξ-

ν-ον τὸ θη-
Ἀρτεμίσι-

δωνα, καὶ
τοξεύ-σας

ἡμῶν δια
δὲ αὐτὸν

ντα ὠνεί-
ην κατα-

θία γε-
θεοῦ, τὸ

ν πολ-
τέρας.

(2.) ὁν-
pr. de
ousen-
endroit
comme

"Ὡστε καθ-ύβριζ-ε τὴν Λητόα τὴν τὰ δύο μόνον
ἔχουσιν τέκνα, Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν. Λη-
τὴ δὲ ἀγανακτ-ήσασα κατ' αὐτῶν παρ-ώξυν-ε
τοὺς παῖδας. Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰ-
κίας κατ-ε-τόξευ-σεν Ἀρτεμισι τοὺς δὲ ἄρρενας
κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγητ-
οῦντας ἀπ-έ-κτειν-εν. Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θῆβας
ἀπο-λιπ-οῦσα πρὸς τὸν πατέρα ἦκεν εἰς Σίπυ-
λον· κάκει τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετ-έ-βαλ-ε.

Παῖδα εἶχον Ἀρισταῖος καὶ Αὐτονόη, Ἀκτ-
αίονα, ὃν ἔτρεφε Χείρων καὶ τὴν κυνηγίαν ἐ-δί-
δαξε. Τοῦτον δὲ οἱ ἴδιοι κύνες ἐν τῷ Κιθαιρῶνι
κατ-έ-φο-γον. Καὶ κατὰ τοῦτον ἐτελεύτησε
τὸν τρόπον, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ὅτι τὴν Ἀρ-
τεμιν ψυχρολουτήσασαν εἶδε (1.). Ἡ γὰρ θεὸς
παρὰ χρεῖμα αὐτοῦ τὴν μορφὴν εἰς ἔλαφον ἤλ-
λαξε, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐνέ-
βαλε λύσσαν. Ἀγνοοῦντες δὲ κατέφαγον τὸν
δεσπότην. Οἱ κύνες δὲ ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπό-
την ἐπανῆλθον ἐπὶ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἶ-
δων κατεσκέυασεν Ἀκταίονος, ὃ καὶ τὴν λύ-
πην αὐτῶν ἔπαυσε.

Καλλιστῶ, ἡ θυγάτηρ, ὡς τινες λέγουσι
Λυκάονος, σύνθηρος Ἀρτέμιδος, τὴν αὐτὴν ἐκεί-

(1.) De εἶδω ; s'emploie comme nor. sec. de βάω.

νη (1.) στολήν φοροῦσα, ὥμοσέ(2.) μείναι παρ-
θίνον. Μὴ μείνασαν δὲ, ἀλλὰ παραβᾶσαν (3)
τοὺς ὄρκους, κατετόξευσεν ἡ Ἀρτεμις.

Καὶ ἄλλο ἔργον τῆς Ἀρτέμιδος εἰπεῖν ἐθέλω.
Περὶ Μελέαγρου, ὃν λέγουσί τινες υἱὸν Οἰνέως
καὶ Ἀλθαίας, τινὲς δὲ Ἄρεος, οὕτως ἐθεσπίω-
δησαν αἱ Μοῖραι. "Τότε τελευτήσῃ Μελέα-
γρος, ὅταν τὸν ἡμίκαυστον δαλὸν τὸν ἐπὶ τῆς
ἐσχάρας, καύσῃ τὸ πῦρ." Τοῦτο ἀκούσασα,
τὸν δαλὸν ἐκ τῆς ἐσχάρας ἀνελοῦσα, κατέθη
εἰς λάρνακα.

Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος,
κατὰ τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Τῶν ἐτη-
σίων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι δύνων μό-
νη Ἀρτέμιδι οὐδὲν ἔθυσε. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς,
κάπρον ἐφῆκεν (4) ἕξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ
ὅς τῇ τε γῇ ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα
καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρε. Ἐπὶ του-
τὸν τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος
πάντας συνεκάλεσεν, ὑπόσχεσιν (5.) ποιῶν, τῷ
κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν (6.) ἀρι-

(1.) Terme de αὐτήνη; le même qu'elle, semblable à elle.

(2.) De δμνμι. (3.) Aor. sec. part. de παράβημι, παραβαίνω.

(4.) ἐφίημι.

(5.) Les Grecs préfèrent le moyen dans ce cas.

(6.) Verbe objet de narration, dont le sujet ταυτὸν est sous-entendu, parcequ'il est le même, que le sujet du verbe principal.

στεῖον. Ἐπὶ δὲ τὴν τοῦ κάπρου θήραν συνῆλθον οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οὔτοι. Ἰδας καὶ Λυγχεύς, Ἀφάρεως, ἐκ Μεσσήνης· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Διός καὶ Λήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεύς, Αἰγέως, ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητος, Φέρητος, ἐκ Φερῶν· Ἀγκαῖος καὶ Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ Ἀρκαδίας· Ἰάσων, Αἰσονος, ἐξ Ἰώλκου· Ἰφικλῆς, Ἀμφιτρυῶνος, ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος, Ἰζίονος, ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς, Αἰακοῦ, ἐκ Φθίας· Τελαμῶν, Αἰακοῦ, ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων, Ἀκτορος, ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη, Σχοινέως, ἐξ Ἀρκαδίας· Ἀμφιάραος, Οἰκλέους, ἐξ Ἀργους· μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνέως ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισεν· ἅμα δὲ τῇ δεκάτῃ πάντας ἐξάγει Μελέαγρος ἐπὶ τὴν θήραν. Ὁ δὲ θῆρ Ἀγκαῖον διέφθειρεν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισεν. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες, ἀδοξοῦντες εἰ γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήψεται, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν τὸ δέρας ἔλεγον, εἰ Μελέαγρος μὴ λαμβάνοι.

'Αγανακτήσας δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ 'Αταλάντῃ. 'Αλθαία δὲ, ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ ἔκδοτον ἑαυτὴν τῇ λύπῃ ποιοῦσα, τὸν δαλὸν ἤψε, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν· (οἱ δὲ Φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελεوتهῖσαι.)

CAP. VIII.

Περὶ 'Αθηνᾶς ἢ Παλλάδος.

'Ιστορίαν δὲ τὴν περὶ τοῦ Παλλαδίου τοιάνδε φέρουσι. Φασὶ ὅτι τὴν 'Αθηνᾶν ἔθρεψε (1.) Τρίτων, ὃ θυγάτηρ Παλλᾶς. 'Αμφότεραι δὲ, ἀσχοῦσαι τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς Φιλονεικίαν ποτὲ προῆλθον. 'Επειδὴ δὲ Παλλὰς ἔμελλε πλήξειν τὴν 'Αθηνᾶν, ὁ Ζεὺς τὴν αἰγίδα προέτεινεν. 'Αναβλέψασα δὲ δέδοικε, καὶ οὕτως 'Αθηνᾶ τιτρώσκει αὐτήν. Περίλυπος δὲ ἐπ' αὐτῇ, ζόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασα, περιέθηκε τοῖς στέρνοις ἣν ἔδεισεν αἰγίδα. "Ἰλιος δὲ ὁ (2.) Τρῶος, ὁ κτίσας τὸ "Ἴλιον, τοῦτου ναὸν κατασκευάσας ἐτίμα. Αἰτήσας γὰρ παρὰ Διὸς σημεῖον, μεθ' ἡμέραν τὸ διίπετὲς Παλλαδίον πρὸ τῆς σκηνῆς εὔρε. Καὶ περὶ μὲν Παλλαδίου ταῦτα λέγουσι.

(1.) Aor. prem. de τρέφω.

(2.) vid. sousentendu.

μὲν Θεσ-
ἔδωκε τῇ
ἀδελφῶν
οὔσα, τὸν
ἀπέθα-
ον τελευ-

τοιάνδε
(1.) Τρί-
ραι δέ,
ονεικίαν
ἔμελλε
α προ-
οὔτως
ἔπ' αὐ-
σασα,
γίδα.
τού-
γάρ
πέτε-
ἰ μὲν

Κέκρωψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀν-
δρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ὑπῆρχε πρῶ-
τος βασιλεὺς, καὶ τὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκρω-
πίαν ὠνόμασε. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους
ἔδοξε τοῖς Θεοῖς πολεῖς καταλαβεῖν (1.) ἐν αἷς
ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἦκεν οὖν
πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας
τῇ τριαινῇ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε
θάλασσαν ἣν νῦν Ἐριχθίδα καλοῦσι. Μετὰ
δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖ καὶ ποιήσασα (2.) τῆς
καταλήψεως Κέκρωπα μάρτυρα, ἐφύτευσεν
ἐλαίαν, ἣν νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δεικνῦσι.

Ἐρίζοντας δὲ περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖν καὶ
Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ,
ὡς εἶπόν τινες Κέκρωπα καὶ Κραναὸν, οὐδὲ Ἐ-
ρεχθέα, Θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. Ἀθηναῖ δὲ εἶλε
τὴν δικήν· Κέκρωψ γὰρ ἐμαρτύρησεν ὅτι πρῶ-
τον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηναῖ μὲν οὖν ἀφ'
ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας.

CAP. IX.

Περὶ Ποσειδῶνος.

Κασσιόπεια, ἡ Κηφέως τοῦ τῶν Αἰθιοπῶν βα-
σιλέως γυνή, Νηρηΐσιν ἤρισε περὶ κάλλους.

(1.) Il auroit fallu ici une verbe moyen.

(2.) Ici encore il faudroit un part. moyen.

"Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν ὁμοίως βαρύνως φέρων τοῦτο τὸ ὕβρισμα, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος." Ἀμμων δὲ ἔχρησε τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ὁ Κηφεὺς τὴν Κασσιεπείας θυγατέρα Ἀνδρομέδαν προδῇ τῷ κῆτει βοράν· οἱ δὲ Αἰθίοπες ἠνάγκασαν αὐτὸν τοῦτο ποιεῖν. Καὶ προσέδθησε τὴν θυγατέρα πέτρα· Περσεὺς δὲ ἔσωσεν αὐτὴν τὴν μὲν λύσας, τὸ δὲ κῆτος κτείνας.

Μίνως, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Γήμας δὲ Πασιφάην τὴν Ἥλιου καὶ Περσείδος, καὶ βασιλεύειν θέλων, τινὲς αὐτὸν ἐκώλυον. Λέξας δὲ ὅτι παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἴληφεν (1), ἵνα πείσειε, προέτεινεν ὅτι, εἴ τι ἂν αἰτήσῃ, οἱ θεοὶ δωσοῦσιν. Καὶ Ποσειδῶνι θύων, ἤτησε παρ' αὐτοῦ ταῦρον ἐξάγειν ἐκ τῶν βυθῶν, ὑπόσχουσιν ποιῶν καταθύσειν αὐτόν. Ὁ Ποσειδῶν μὲν οὖν ταῦρον ἄνη διαπρεπῆ, τὴν δὲ βασιλείαν παρέλαβεν ὁ Μίνως. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἕτερον. Ἀγανακτήσας δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσε τὸν ταῦρον, τοῦτον ἐξηγρίωσε. Πασιφάην δὲ οὕτως ἐξέπληξεν, ὥστε, ὃν ἔπειτα ἐγέννησεν υἱὸν Ἀστέριον, εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ

(1.) Attiquement pour λέλησθαι, παρὰ de λαμβάνω, râcine λήβω

οσειδῶν ὁ-
κ, πλημ-
τος." Δμ-
συμφο-
υγατέρα
ὶ δὲ Αἰ-
ν. Καὶ
σεύς δὲ
κῆτος

ἄνδρός. "Ὅθεν ἐκάλεσαν αὐτὸν Μινώταυρον.
Μίνως δὲ ἐν λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς
κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττε. Τοῦτον δὲ τὸν
λαβύρινθον κατεσκεύασεν Δαίδαλος ἀρχιτέκ-
των πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόβῳ. Λαβύριν-
θον δὲ καλοῦμεν οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις
πλανῶν τὴν ἑξοδόν.

Πηλεΐ τῷ τοῦ Ἀχιλλέως πατρὶ, γήμαντι
Θέτιν τὴν Νηρέως ἔδωκε Ποσειδῶν ἀθανάτους
ἵππους Βαλίου τε καὶ Ξάνθου.

όμους.
σείδος,
ύλυον.
εἴλη-
αν αἰ-
θύων,
υθῶν,
οσει-
βασι-
ον εἰς
κτῆ-
τὸν
τῶς
'Α-
πα
θω

CAP. X.

Περὶ Ἥρας.

Ζεὺς μὲν τὴν Ἥραν ὀργὴν ἐκκλίνειν θέλων
Ἰὼ τὴν Ἰνάχου ἀψάμενος τῆς κόρης, εἰς βοῦν
μεταμόρφωσεν λευκὴν. Ἥρα δὲ αἰτησαμένη
παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστη-
σεν Ἄργον τὸν Πανόπτην. Οὗτος ἐκ τῆς ἐλαί-
ας ἐδέσμευεν αὐτὴν ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπ-
ῆρχεν ἄλσει. Ζεὺς δὲ ἐπέταξεν Ἑρμῇ κλέψαι
τὴν βοῦν. Ἰέραξ δὲ ἐμήνυσεν. Ἐπειδὴ οὖν λα-
θεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν
Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. Ἥρα δὲ
τῇ βοῇ οἶστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν
εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἴονιον κόλπον κληθέντα
ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα καὶ τὸν

Λίμον ὑπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλ-
 ούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσ-
 πορον. Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν
 Κιμμερίδα γῆν. πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα
 καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης
 τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἤκεν εἰς Αἴγυπτον
 ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀναλαβοῦσα, γεννᾷ
 παρὰ τῇ Νεῖλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα.
 Τοῦτον δὲ Ἥρα κελεύει Κούρητας ἀφανῆ ποι-
 ῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισεν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰ-
 σθόμενος κτείνει Κούρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν
 τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. Πλανωμένη δὲ κατὰ
 Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμνηνέτο ὡς τοῦ
 Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήναι τὸν υἱόν), καὶ
 τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐπανῆλθεν.
 Ἰδρύσατο δὲ ἄγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν
 Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσ-
 ηγόρευσαν.

Ἐρμῆς τὸν νεόγονον Διόνυσον παρὰ Διὸς
 λαβὼν κομίζει πρὸς Ἰνῷ καὶ Ἀθάμαντα καὶ
 πείθει τρέφειν. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μα-
 νίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν
 πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὡς ἔλαφον θηρεύ-
 σας ἀπέκτεινεν. Ἰνῷ δὲ τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυ-
 ρωμένον λίβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα

ἡλικιώτας ἐν ῥώμῃ, διὰ φθόνον ὠνεϊδίζετο Ὑπόβλητος. Ὁ δὲ πυκθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἔδύνατο. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυκθάνετο γονέων. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τὴν δὲ μητέρα γαμήσειν(2). Τοῦτο ἀκούσας, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ (3.) Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κήρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου, καὶ κελεύσας τὸν Οἰδίπου ἐκχωρεῖν δι' ἀπείθειαν καὶ ἀναβόλῃν ἔκτεινε τῶν ἵππων τὸν ἕτερον. Ἀγανακτήσας δὲ Οἰδίπους, καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

Λαίον μὲν οὖν δάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος. Τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μεινοικίως παραλαμβάνει. Ἔως δὲ οὗτος ἐβασίλευε, οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα. Εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος· καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Μα-

(2.) Phrases objets de narration.

(3.) Terme de συντυγχάνει. Les verbes signifiant rencontre prennent le datif.

το Ὑπό-
της Περι-
τος δὲ εἰς
νέων. Ὁ
ἢ πορεύ-
ν δὲ μη-
νθον μὲν
Φωκίδος
εὐνὴν ὁδὸν
Πολυ-
λεύσας
αὐτὴν ἀνα-
ΰγαν-
ν καὶ
Σας.
καταίεων
ρέων ὁ
οὗτος
Θή-
ιχε δὲ
βάσιν
Μα-

θοῦσα δὲ αἶνιγμα παρὰ Μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκει-
ον ὅρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προύτεινε Θηβαί-
οις. Ἦν δὲ τὸ αἶνιγμα· Τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον
φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνε-
ται; ἐχρήσθη δὲ Θηβαίοις, τηνικαῦτα ἀπαλ-
λαγήσεσθαι ἀπὸ τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα ἂν τὸ αἶ-
νιγμα λύσωσι. Καὶ συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλά-
κις ἐπεὶ μὴ εὔρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεΐ-
βρωσκειν. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἀπώλοντο (1.) καὶ
τὸ τελευταῖον Αἴμων ὁ Κρέοντος, κηρύσσει
Κρέων τῷ τὸ αἶνιγμα λύσονται καὶ τὴν βασι-
λείαν καὶ τὴν Λαίῳ δώσειν (2.) γυναῖκα. Οἰδί-
πους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν εἰπὼν τὸ αἶνιγμα, τὸ
ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον, "Ἄνθρωπον εἶναι"
γενναῖσθαι (3.) γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτ-
ταρσιν ὀχούμενον κύλοις· τελειούμενον δὲ τὸν
ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμ-
βάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. Ἡ μὲν οὖν Σφίγξ
ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν· Οἰδίπους
δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε, καὶ τὴν μητέ-
ρα ἔγημεν ἀγνοῶν. Ἐπειδὴ δ' ἐφάνη ὑστερὸν
τὰ λαμβάνοντα, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυ-

(1.) Aor. sec. moyen d'ἀπώλλυμι.

(2.) Phrase-objet de narration, dont le sujet l'auton est sous-entendu.

(3.) Phrase-objet: εἶπε sousentendu.

τὴν ἀνῆρτηται· Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας
 ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο, ἄρας τοῖς παισὶ δέμενος,
 οἱ ἐκ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦν-
 τες οὐκ ἐπήμυναν. Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀν-
 τιγόνη τῇ ἑαυτοῦ θύγατρι, τῆς Ἀττικῆς εἰς
 Κολωνὸν ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος,
 καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως καὶ
 μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

CAP. XI.

Περὶ Δήμητρος.

Πλούτων Περσεφόνην, τὴν Δήμητρος ἥρα-
 σεν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων (διὰ)
 νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζη-
 τοῦσα περιήει. Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιο-
 νέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρασεν, ὀργιζο-
 μένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν. Εἰκασθεῖσα δὲ
 γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἑλευσῖνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ
 τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε
 πετρᾶν, παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμε-
 νον. Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἑλθοῦσα, τὸν βασι-
 λέα τότε Ἑλευσινίων, τὸ αὐτοῦ παῖδιον ἔθρεψε
 παραλαβοῦσα. Βουλομένη δὲ αὐτὸν ἀθάνα-

τον ποιῆσαι, (ἀνά) τὰς νύκτας, εἰς πῦρ κατε-
τίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρ-
κας αὐτοῦ. Ἡ μήτηρ δὲ Μετάνειρα ἰδοῦσα
καθ' ἡμέραν παραδόξως αὐξανόμενον τὸν Δη-
μοφῶντα (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί), ἐπε-
τήρησε, τί πράξει θεά. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς
πῦρ ἐγκεκερμυμένον ἀνεβίβησε. Διόπερ τὸ μὲν
βρέφος ὑπὲρ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη (1.), ἡ θεὰ δὲ
αὐτὴν ἐξέεφνε. Τριπτολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ
τῶν Μετανείρας παιδῶν, δίφρον κατασκευάσα-
σα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν
ὅλην οἰχομένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέ-
σπειρε.

Ζεὺς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμφκει
ἐκέλευσεν. Ἵνα δὲ μὴ (ἀνά) πολὺν χρόνον παρὰ
τῇ μητρὶ καταμείνεις, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγ-
εῖν κόκκον. Ἡ δὲ οὐ προειδομένη τὸ συμβησό-
μενον, κατηνάλωσεν αὐτόν. Ἐκ τούτου γὰρ
ἡ Περσεφὼν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν
τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἡναγκάσθη μένειν,
τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς. Ἀσκαλάφῳ
δὲ, τῷ καταμαρτυρήσαντι ὅτι ἔφαγεν ἡ
Περσεφὼν τὸν τῆς ῥοιᾶς κόκκον Δημήτηρ

(1.) Aor. prem. pass. de ἀναλίσκω. Jusqu'au tems de Démo-
sthène ce verbe ne prenoit guère l'augment que dans le style
de la conversation. Plus bas on trouvera κατηνάλωσεν, avec
augment en tête de la prep. ἀνά.

ἐν ᾿Αϊδου (1.) βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Περι-
μέν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται (2.).

CAP. XII.

Περὶ Ἑρμοῦ.

Μαῖα μὲν οὖν ἐν ἄνθρω τῆς Κυλλήνης Ἑρ-
μῆν τίπτει. Οὗτος ἐν στρατοῖς ἐπὶ τοῦ λίκνου
κείμενος, ἐκδὺς εἰς Πιερίαν παραγίνεται καὶ
κλέπτει βόα· ὡς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἴνα δὲ μὴ
φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν ὑποδήματα ποσὶ περι-
έθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον τὰς μὲν λοιπὰς
εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε· δύο δὲ καταθύσας τὰς
μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ
μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκαυσε.
Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ᾗχετο. Καὶ εὐρί-
σκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύ-
την ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐκτείνας ἐξ-
ῶν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν, εὔρε
καὶ πληκτρον. Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν
εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἀνέκριεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἑ-
φασκον, οὐχ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθη-
σαν (3.) διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἰχνος δένεσθαι. Μα-

(1.) οἰκῶ sousentendu. ἐν οἰκῷ ἄδου.

(2.) Le neutre pluriel prend le verbe au singulier.

(3.) Aor. prem. pass. d'ἐλαύνω, primitif ἐλάω.

θῶν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφόμενον, πρὸς Μαΐαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ἤτιᾱτο. Ἡ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπήτει. Ζεὺς μὲν οὖν ἐκέλευσεν ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο δὲ Ἑρμῆς. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τὸν τῆς λύρας ἤχον ὁ Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν καὶ δούς, διδάσκεται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

Περσεὺς υἱὸς ἦν Διὸς καὶ Δανάης τῆς Ἀκρίσιου. Τοῦτον νεόγονον μετὰ τῆς Δανάης εἰς Λάρνακα βαλὼν ὁ Ἀκρίσιος ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Προσηνέχθη (1.) δὲ ἡ Λάρναξ Σερίφῳ, καὶ Δίκτυς ὁ τοῦ τῆς Σερίφου βασιλέως ἀδελφὸς ἄρας ἀνέρεφεν αὐτόν. Πολυδέκτης οὖν (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ βασιλεῖ) ἐπέ-

(1.) Aor. prem. pass. d'ἐνέγκω, sert d'aoriste à προσφέρω.

ταξε Περσεὶ ἤδη ἠνδραμένῃ τῆς Γοργόνος κο-
μίζειν τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ, ἠγεμόνας λαβὼν
τῆς ὁδοῦ Ἑρμῆν καὶ Ἀθηνᾶν, ἐπὶ τὰς Φόρκου
γίνεται θυγατέρας, Ἐννῶ, Περφεδῶ, καὶ
Δεινῶ· ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς καὶ Φόρκου
Γοργόνων ἀδελφαί, γραῖαι ἐκ γενετῆς. Ἐνα
τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον,
καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμεῖσον ἀλλήλαις.

Ταῦτα καταλαβὼν ὁ Περσεὺς ὡς ἀπή-
νουν (1.), ἔφη δώσειν, ἀν' ὑψηγήσωνται τὴν
ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. Αὗται
δὲ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν κί-
σισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν· εἶχον δὲ καὶ τὴν
κυνῆν. Ὑψηγήσαντο δὲ αἱ Φορκίδες· ἀποδοῦς
δὲ τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς,
καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ
τυχὼν ἃ ἐσπούδαζε, τὴν μὲν κίσισιν περιβά-
λετο, τὰ δὲ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμωσε,
τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην
μὲν ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἠθέλεν ἔσλεπεν, ὑπὸ
ἄλλων δὲ οὐχ ἑώρατο. Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ
Ἑρμοῦ Ἀδαμαντίνην ἄρσην, πετόμενος εἰς
τὸν Ὠκεανὸν ἦκε, καὶ κατέλαβε τὰς Γοργό-
νας κοιμωμένας. Ἦσαν δὲ αὗται Σθενῶ

(1.) Imparf. d'απαίνεω. Se chagriner violemment d'une chose.

Εὐρυάλη, Μίδουσα. Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μί-
δουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν
ἐπέμφθη Περσεύς. Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κε-
φαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δράκον-
των ὀδόντας δὲ μεγάλους, ὡς συῶν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς δι' ὧν
ἐπέτοντο. Τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν.
Ἐπιστάς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεύς κοιμωμένας,
ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
κῇν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν,
ἐκαρπατόμησεν αὐτήν. Ἐξέθορε δὲ ἐκ τῆς Γορ-
γόνης Πήγασος, πτηνὸς ἵππος. Ὁ μὲν οὖν
Περσεύς, ἐνθήμενος εἰς τὴν κίβισιν τὴν κεφαλὴν
τῆς Μεδούσης, ὀπίσω πάλιν ἐχώρει. Αἱ δὲ
Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀναστᾶσαι τὸν Περσεά
ἐδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ
τὴν κυνὴν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.
Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον καὶ κατα-
λαβὼν προσπεφυγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ
Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν,
εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, τῷ Πολυδέκτῃ καὶ
τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀπεστραμμένος τὴν κεφα-
λὴν Γοργόνης ἔδειξεν. Οὗτοι δὲ, ἰδόντες ὁποῖ-
ον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη-
σαν. Καταστήσας δὲ τῆς Σερίφου Δίκτυν
βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν κί-

Γισιν καὶ τὴν κυνὴν Ἑρμῇ, τὴν δὲ κεφαλὴν
τῆς Γοργόνης Ἀθηνᾶ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ
προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις·
Ἀθηνᾶ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνης
τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. Λέγεται δὲ καὶ ὑπ'
ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἐκατατομή-
θη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν
ἡ Γοργὼ αὐτῇ συνκριθῆναι.

CAP. XIII.

Περὶ Διονύσου.

Διόνυσος εὐρετὴς ἀμπέλου γενόμενος, περι-
πλανᾷται Αἴγυπτόν τε καὶ Συρίαν. Καὶ
πρῶτον μὲν Πρωτεὺς αὐτὸν ὑποδέχεται βασι-
λεὺς Αἰγυπτίων. Αὐθις δὲ εἰς Κύβελα τῆς
Φρυγίας ἀφικνεῖται· κακεῖ καθαρθεὶς ὑπὸ
Ῥέας, καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν
παρ' ἐκείνης τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς
Θράκης ἠπείγετο.

Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν
βασιλεὺς, οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι,
ὑβρίσας ἐξέβαλεν αὐτόν. Καὶ Διόνυσος μὲν
εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν Νηρέως κατ-
έφυγε. Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι καὶ
τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος. Αὐθις δὲ αἱ

Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης. Λυκούργῳ δὲ
μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμνηνὸς
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλη-
μα κόπτειν, πελέκει πλήξας, ἀπέκτεινε, καὶ
ἀκρωτηριάσας αὐτὸν, ἐσωφρόνησε. Τὴν δὲ
γῆν ἀκαρπον μένουσαν, ἔχρησεν ὁ Θεὸς
"Καρποφορήσειν, ἂν θανκτωθῇ Λυκούργος."
Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐ-
τὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν, καὶ κεῖ κατὰ
Διονύσου βούλησιν ὑπὸ ἵππων διαφθοαεῖς ἀπ-
έθανε.

Δελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀπα-
σαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας
καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγκασε καταλιπούσας
τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πεν-
θεὺς δὲ, ὁ Ἐχίονος καὶ Ἀγαυῆς, παρὰ Κρό-
νου εἰληφὼς τὴν βασιλείαν, διακώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶ-
να, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μανίας
ἐμελεῖσθαι (1.). Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θνητὸν
εἶναι. Δείξας δὲ Θηβαίοις ὅτι θεὸς ἐστίν,
ἦκεν εἰς Ἀργεὺς καὶ πάλιν, ὅτι οὐκ ἐτί-
μων αὐτὸν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖκας. Αἱ δὲ ἐν

(1.) Aor. prem. pass. de μελεῖν, couper membre par mem-
bre.

τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι παῖ-
δας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσικοῦντο.

Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον
διακομισθῆναι Τυρρηνῶν ληστρικὴν ἐμισθώ-
σατο πριήρη. Οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνθέμενοι, Νάξον
μὲν παρέπλεον ἠπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν ἀπ-
εμπωλήσουσες. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰστὸν καὶ τὰς
κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε
κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν. Οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενό-
μενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον, καὶ ἐγέ-
νοντο δελφῖνες. Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν
ἄνθρωποι ἐτίμων. Ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ ἄδου
Σεμέλην τὴν μητέρα, καὶ προσαγορευσας
Θυώην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

Τὸν δὲ Διόνυσον ἐλθόντα ποτὲ εἰς τὴν Ἀτ-
τικὴν Ἰκάριος ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ'
αὐτοῦ κλῆμα ἁμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰ-
νοποιῖαν μαυθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δοξάσα-
σθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται
πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ πο-
τοῦ (1.), καὶ χωρὶς ὕδατος, δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς
ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέ-
πτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες,
ἔθαψαν αὐτόν. Ἡριγόνη δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν

(1.) Les verbes qui expriment l'action des sens, excepte
celle de voir prennent le genitif.

πατέρα μαστιγούση, κύων συνήθης (κατά) ὀνομα Μαίρα, ἢ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπτο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κάκεινη, κατοδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησε.

Εὖρε δὲ Ὀρφεὺς τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων. Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Καλλιόπης καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἐπειδὴ δὲ Εὐρυδίκη ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπέθανε, δεχθεῖσα ὑπὸ ὄφως, κατῆλθεν εἰς Ἄϊδου, Ξέλων ἀγαγεῖν αὐτὴν, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο (1.) τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγένοιτο. Ὁ δὲ ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

CAP. XIV.

Γιγαντομαχία.

Ζεὺς συμμάχους ἔχων τοὺς Κύκλωπας παρ' ὧν ἔλαβε βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνὸν ἐνίκησε τοὺς Τιτᾶνας, τοὺς Κρόνου

(1.) Aor. sec. de ὑπισχέομαι.

συνεργούς, καὶ καθείρξας αὐτοὺς ἐν Ταρτάρω
τοὺς Ἑκατόγχειρας κατέστησε φύλακας.

Γῇ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γέννη
Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωμάτων
ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους,
οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφαίνοντο, καθ-
ειμένοι βαθείαν κομὴν ἐκ κεφαλῆς καὶ γενει-
ων. Εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόν-
των. Ἠχόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ
δρῦς ἡμμένας. Ὑπερέβησαν δὲ πάντας Πορ-
φυρίων τε καὶ Ἀλκυονέως, ὅς δὲ καὶ ἀθάνατος
ἦν, ἐν ἧ περ ἐγεννήθη γῇ μαχόμενος. Οὗτος
δὲ καὶ τὰς Ἥλιου βόας ἐξ Εὐρυθείας ἤλασε.
Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα
τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, εἰάν δὲ
σύμμαχόν τις, τελευτήσῃν. Αἰσθο-
μένη δὲ Γῇ τοῦτο ἐζήτει φάρμακον ἵνα μὴ
ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσιν (1.) ἀπολέσθαι. Ζεὺς
δὲ ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοῖ τε καὶ Σελήνῃ καὶ
Ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθά-
σας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηναῖς
ἐπικαλίσσατο. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσε

(1.) La narration toute simple demanderoit l'optatif; on
read le style plus animé, en employant les modes, que la per-
sonne dont il s'agit a dû employer.

Γαρτάω
 κας.
 α, γέννᾳ
 σωματάων
 νίστους,
 το, καθ-
 εἰ γενεί-
 δρακόν.
 ρας καὶ
 ας Πορ-
 θάνατος
 Οὔτος
 ἤλασε.
 μηδένα
 εἰάν δὲ
 Αἰσθο-
 α μηδ:
 Ζεὺς
 η καὶ
 φθά-
 θηναῖς
 ξευσε

Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεβάλλετο. Ἀθηνᾶ δὲ ἀνείλκυσε αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυρίων δὲ Ἡράκλει κατα μάχην ἐφώρμησεν· Ἡρακλῆς δὲ ἅμα σὺν τῷ Διὶ κεραυνώσαντι αὐτὸν, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερόν ἐτόξευσεν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρυτον δὲ θυρσῷ Διόνυσος ἔκτεινε. Κλύτιον δὲ, φασίν, Ἐκάτη, μᾶλλον δὲ Ἡφαιστος βαλὼν μύδροις (1.). Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγχελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν, ἐπέρριψε τὴν νῆσον (2.). Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκταμοῦσα, ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσκεπε σῶμα. Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀπορρήξας, ἐπέρριψεν αὐτῷ τὸ λεγόμενον Νίσυρον. Ἑρμῆς δὲ τὴν Ἀΐδος κυνέην ἔχων, κατὰ τὴν μάχην τὸν Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν. Ἀρτεμις δὲ Γρατίωνα. Μοῖραι δὲ Ἀγριον καὶ Θόωνα, χαλκίοις ῥοπαλοῖς μαχομένους· τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βα-

f; on
 a per-

(1.) On dit en Grec assaillir quelqu'un à coups de pierres et non jeter des pierres contre quelqu'un. C'est ainsi qu'on dit en Anglois to pelt a person with stones.

(2.) Ἐγχελάδῳ, terme du verbe ἐπέρριψεν.

λῶν διέφθειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολ-
λυμένους ἐτόξευσεν.

Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων
Γῆ, μᾶλλον χολωθείσα, γεννᾷ Τυφῶνα ἐν
Κιλικίᾳ, μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς
καὶ θηρίου. Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ
δυνάμει πάντας ὑπερέβη ὅσους ἐγέννησε Γῆ.
Ἦν δὲ αὐτῷ (1.) τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἀπλε-
του μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ἡ κεφαλὴ
πολλάκις τῶν ἀστρῶν ἔψαυε· χεῖρας (2.) δὲ
εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην,
τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. Ἐκ τούτων δὲ ἐξ-
εἶχον ἑκατὸν κεφαλὰὶ δράκόντων· τὰ δὲ ἀπὸ
μηρῶν σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν,
ὧν ὄλκοι, πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν,
συριγμὸν πολὺν ἐξείσαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ
σῶμα κατεπτέρωτο· αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς
καὶ γενείων τρίχες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέξ-
κετο τοῖς ὄμμασι. Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ
τηλικούτος, ἡμμένας (3.) βάλλων πέτρας ἐπ’

(1.) εἶναι dans le sens d'avoir se construit comme en Latin.
τὰ μὲν, τὰ δὲ, d'une part—d'autre part. ὁ μὲν, ὁ δὲ, l'un, l'autre.

(2.) Les Grecs employent χεῖρ pour le bras tout entier, quand
il n'y a pas de nécessité absolue de distinguer le bras de la
main.

(3.) Parf. pass. d'ἄπτω, toucher, enflammer.

αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ
βοῆς ἐφέρετο· πολλὰ δ' ἐπ' τοῦ στόματος πυ-
ρὸς ἐξέβρασε ζάλη. Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν
ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες
ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβα-
λον εἰς Ζῶα. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυ-
φῶνα ἔβαλε κεραυνοῖς. Πλησίον δὲ γενόμενον
ἀδαμαντίνῃ κατέπησεν ἄρκη, καὶ φεύγοντα
ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε. Κεῖθι δὲ
κατατετραμμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλεν.
Τυφῶν δὲ ταῖς σπείραις περιπλέχθεις^(1.), κατέ-
σχεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρκην περιελόμενος, τὰ
τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα.
Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμισεν αὐτὸν
διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελ-
θὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον, κατέθετο. Ὅμοίως
δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύφας ἄρκτου δαρῶ κεῖθι
ἀπέθετο. Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκπέφαν-
τες τὰ νεῦρα, ἡρμόσαν τῷ Διὶ. Ζεὺς δὲ τὴν
ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχὺν, ἐξαίφνης ἐξ οὐ-
ρανοῦ βάλλων κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυ-
φῶνα τὸ λεγόμενον Νύσαν· ἐπιδιακόμενος

(1.) Aor. prem. pass. avec le sens du moyen, se plier autour
embrasser.

δὲ αὐθις ὁ Τυφῶν, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ
μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν
ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κε-
ραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων (1.) πολὺ ἐπὶ τοῦ
ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ
ὄρος κληθῆναι Αἴμον. Φεύγειν δὲ ὀρμηθέντι
αὐτῷ, διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης. Ζεὺς
ἐπέρριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ. Τοῦτο δὲ
ὑπερμέγαθός ἐστιν ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν
ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς
ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι
τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

CAP. XV.

Περὶ Προμηθεύς, Κατακλυσμοῦ καὶ Ἑλλήνων

Προμηθεὺς δὲ, ὁ Ἰαπετοῦ Τιταῆνος υἱός, ἐξ
ὑδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐ-
τοῖς καὶ πῦρ, λάβρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας·
ὥς δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἥφαιστῳ τῷ
Καυκάσῳ ὕρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσάι
(τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν). Ἐν δὲ τούτῳ
προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν

(1.) Phrase-circonstance, où les Grecs se servent du génitif.

ην, καὶ
ἔβαλεν
τοῦ κε-
ἐπὶ τοῦ
ούτου τὸ
ομηθέντι
ς. Ζεὺς
οὔτο δὲ
ο φασιν
ι πυρὸς
ν μέχρι

λλήνων
υῖος, ἐξ
υκεν αὐ-
εῦψας·
τῷ τῷ
ηλῶσαι
τοῦτω
εἰς ἰθὺν

du génitif.

ἐδέδετο καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν αἰετὸς ἐφίπτα-
μενος αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἡπάτων
αὐξανομένων διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν
πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔκτινε ταύτην μέχρις
Ἑρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν.

Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὐ-
τος βασιλεύων (1.) τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων,
γάμει Πύρρην τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας,
ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρῶτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀ-
φανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑπο-
θεμένου Προμηθεὺς, Δευκαλίων τεκτενῶμενος
λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύ-
την μετὰ Πύρραν εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετον
ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλ-
λάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι (2.) πάν-
τας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον
εἰς τὰ πηλοῖα ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ, ἐν
τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ'
ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ
προσίσχει, καὶ κεῖ τῶν ὄμβρων παύσαν λαβόν-
των ἐκβὰς θύει Διὶ Φυξίῳ Ζεὺς δὲ πέμψας

(1.) Les verbes qui signifient supériorité être le chef, le premier de &c., prennent le génitif.

(2.) De sorte tout le monde fut détruit: mot à mot, jusqu'à l'être détruit tout le monde. Le sujet de l'infinitif se met à l'accusatif toutes les fois qu'il est différent du sujet principal

Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅτι βούλεται. Ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ οὐς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὐς δὲ Πύρρα γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λαῶς, ὁ λίθος.

Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες, Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς ἔνιοι γεγενῆσθαι λέγουσι· δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς· θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς Ἀέθλιος. Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρητῆδος, Δῶρος, Εὐῶτος, Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσεν Ἕλληνας τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Εὐῶτος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιοὺς ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελονησίου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν. Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε.

CAP. XVI.

Περὶ Ἡρακλέους.

Ἀλκμήνη ἐγέννησε Διὶ Ἡρακλέα· τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρήναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβουμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα τὸν ἄνδρα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν.

Ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύπου ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Καστορος, κιθαρῳδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος (1.) δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θεβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγείς ἀπέθανεν. Ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίκην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φόνου, παρὰν ἔγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, "ὃς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα (2.) ἀθῶον (3.) εἶναι" καὶ οὕτως ἀπελύθη. Δείσας δὲ

(1.) Aor. sec. d'ἀφικνέομαι.

(2.) Celui qui commence une injuste violence:

(3.) Phrase-objet de narration: le sujet πάντα, tout homme, est sousentendu.

Ἀμφιτρεύων μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρεια, καὶ κεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φοβερός, ὅτι παῖς Διὸς ἦν. Τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν ἀγλὴν (1.). Οὐκ ἡστόχει δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτοκαίδεκα-έτης, τὸν Κιθαιρῶνειον ἀνεῖλε λέοντα. Οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος τὰς Ἀμφιτρεύωνος ἔφθειρε βόας, καὶ τὰς Θεσπίου βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν. Πρὸς ὃν ἀφίκετο Ἡρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε. Ἡρακλῆς δὲ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμφιέσατο, τῷ χασματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι.

Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θεσπιάων τὸν δασμὸν λάβωσιν (2.). Ἀποταμῶν δὲ Ἡρακλῆς αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ

(1.) Phrase-objet de désir: μὴ, parceque qu'on désire que la chose ne se fasse.

(2.) λάβωσιν au lieu de λάβοιεν pour rendre la narration plus vive, en employant les mêmes temps et modes qu'ont dû employer les hérauts.

τάς ῥίνας, ἔφη τοῦτον Ἑργίνῳ καὶ Μινύαις
 δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν, ἱστρά-
 τευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὄπ' α
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πολεμαρχῶν, Ἑργίνον μὲν
 ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέψατο, καὶ τὸν δα-
 σμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. Συν-
 ἔβη δὲ κατὰ μάχην Ἀμφιτρεῦωνα γενναίως
 μαχόμενον τελευτήσας. Λαμζάνει δὲ Ἡρα-
 κλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον, τὴν πρεσβυτά-
 την θυγατέρα Μέγαραν. Ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες
 ἐγένοντο τρεῖς Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δη-
 ἰκόων.

Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην,
 συνέβη κατὰ Ζῆλον Ἡρας μανῆναι, καὶ τοὺς
 ἰδίους παῖδας εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν. Διὸ φεύγων,
 καὶ εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος πυνθάνεται
 (παρὰ) τοῦ Θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία
 τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ
 δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. Κατοι-
 κεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι Εὐρυσθεῖ λα-
 τρεῦντα (ἐπὶ) ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσα-
 μένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν καὶ οὕτως
 ἔφη τῶν ἄθλων συντελεσθέντων ἀθάνατον αὐ-
 τὸν ἔσεσθαι

CAP. XVII.

Ἡρακλέους Ἄθλοι.

Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον. Ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν Νεμέαν, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας, ἐτόξευσεν πρῶτον ὥς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα (1.) ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξε· καὶ δέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτεῖναι. Αὕτη ἐν τῷ τῆς Δέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητὰς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπισὰς οὖν ἐπὶ ἄρμα ἥνιο-

(1.) Plusieurs verbes, exige que leur verbe-objet soit rendu par le participe, au lieu de l'infinitif.

χοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέριν, καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρῶν ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης ὅπου ὁ Φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεφυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν. Ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θάττω τῶν ποδῶν ἐνείχετο περιπλακείσα. Τῷ ῥόπῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο. Μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Ἐπεσοήθει δὲ καρχίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας, ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν ἐκάλυεν ἀνιέναι. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατέρυξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσιν διὰ Λέρινος εἰς Ἑλεοῦντα. Τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς οἷστοὺς ἔβαψεν.

Τρίτον ἄθλον, ἔλαβε τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον, ὥς ἤδη ἱστορήκαμεν ἐν τοῖς περὶ Ἀρτέμιδος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὸν Ἑρμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Παραγίνεται οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν καὶ διώξας αὐτὸν

ἐκ τινος λοχμῆς μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐμβροχίσας, ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

Πέμπτον μὲν ἐπίταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὕβον. Ἦν δὲ Αὐγείας βασιλεὺς Ἡλίδος· πολλὰς δὲ εἶχεν βοσκημάτων ποιμένας. Τοῦτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὕβον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπεσχεῖται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν, σύνεγγυς ῥέοντας, παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. Μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσθαι, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου, προσέτι ἠρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι (1.). Καθεζομένων δὲ τῶν δικαστῶν,

(1.) Αὐγείας ἔλεγεν αὐτὸς εἶναι ἔτοιμος. Quand le sujet du verbe-objet est le même que le sujet principal, il se met au nominatif, comme les mots qui s'accordent avec lui. Il est plus souvent sousentendu. Nous n'avons pas cru devoir donner cette explication plus tôt. Elle modifie les notes, p.8. p.12.

κληθείς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλείους, τοῦ πατρὸς
κατεμαρτύρησεν (1.), εἰπὼν, ὁμολογήσαι μισθὸν
δώσειν αὐτῷ. Ὁργισθεὶς δὲ Αὐγείας, τὸν τε
Φυλεῖα καὶ τὸν Ἡρακλεῖα βαδίζουσιν ἐξ Ἡλίδος
ἐκέλευσεν.

Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὰς Στυμφα-
λίδας θρυίας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλει
πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη
λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην
θρυεῖς συνέφυγον ἄπλετοι. Ἀμηχανοῦντος
οὖν Ἡρακλείους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς θρυίας
ἐκθάλη. χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθη-
ναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων
ἐπὶ τινος θρύου, τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς
θρυίας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένου-
σαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν
τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κρήτα
ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον μὲν οὖν, φασὶ, τὸν
ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε
καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ
τῆς θαλάσσης. Καὶ φασι, διασάμενον αὐτὸν
τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βου-

(1.) ἐμαρτύρησε κατὰ τοῦ πατρὸς.

κόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι·
ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦ-
ρον. Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην
Ἡρακλῆς, καὶ λαβὼν, Εὐρυσθέα διακομίσας
ἔδειξε, καὶ τὸ λιπὸν εἴατεν ἄνετον.

"Ογδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὰς Διομή-
δους τοῦ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν·
εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. Πλεύσας οὖν
μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασάμενος
τοὺς ἐπὶ ταῖς Φάτναις (1.) τῶν ἵππων ὑπάρχον-
τας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ κομίσας
Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν.

"Εννατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστῆρα
κομίζειν τὸν Ἰπολύτης. Αὕτη δὲ ἑσασίλευεν
Ἀμαζόνων· αἱ κατώκουν περὶ τὸν Θερμῶδοντα
ποταμόν. Παραλαβὼν οὖν ἐβελοντάς συμμά-
χους ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει, καὶ ἤκεν εἰς τὸν ἐν Θε-
μισκύρᾳ λιμένα.

Παραγενομένης δὲ ὡς αὐτὸν Ἰπολύτης,
καὶ, τίνος ἥκοι χάριν, πυθομένης, καὶ δώσειν
τὸν ζωστῆρα ὑπισχνουμένης, Ἦρα μιᾷ τῶν
Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα

(1.) La chose d'où une charge tire son nom se met au da-
tif avec ἐπὶ. Souvent aussi au génitif avec ἐπὶ ou ἐξ.

λέγουσα· "τὴν βασιλίδαν ἀρπάζουσι οἱ προσ-
ελθόντες ξένοι." Αἱ δὲ μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν
κατέβησαν σὺν ἵπποις. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθ-
ωπλισμένους Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο
γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας, τὸν ζω-
στῆρα ἀφαιρεῖται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνι-
σάμενος, ἀποπλεῖ καὶ προσίσχει Τροίαν.
Ἀποπλέων δὲ, καὶ κομίσας τὸν ζωστῆρα εἰς
Μυκῆνας, ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

Δέκατον δὲ ἐτάγη ἄθλον, τὰς Γηρυόνου βόας
ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Εἶχε δὲ Γηρυόνης φοι-
νικᾶς βόας, ὧν ὁ βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ
δὲ Ὀρθρος, ὁ κύων δικέφαλος. Παραγενόμενος
οὖν ὁ Ἡρακλῆς εἰς Ἐρυθείαν, ἐν ὄρει Ἀσαντι
αὐλίζεται. Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν
ᾤρημα· ὁ δὲ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παῖει, καὶ τὸν
βουκόλον Εὐρυτίωνα ἀπέκτεινε. Μενότιος δὲ
τις Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ
καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθε-
μοῦντα τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος
μάχην καὶ τοξευθεὶς, ἀπέθανεν. Ἐνθήμερος
δὲ τὰς βόας εἰς δέπας (δερμαινόμενος γὰρ
ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν
Θεὸν ἐνέτεινεν. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαν-
υάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὠκεία-

νὸν διεπέρασε), καὶ διέπλευσε εἰς Ταρτησσόν.
 Διελθὼν δὲ Ἀσθηρίαν, διὰ Τυρρηνίας ἦσι.
 Ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀπορρήγνυσαι ταῦρος, καὶ
 διελθὼν τὴν χώραν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν
 Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
 ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδῖον Ἐρυκος. Τούτου
 δὲ λέγοντος, οὐ δώσειν, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ
 περιγένηται Ἡρακλῆς, τρεῖς περιγενόμενος κα-
 τὰ τὴν πάλην, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λα-
 βὼν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἴονιον ἤλαυνε
 πόντον καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεῖ κομίσας δέ-
 δωκεν. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθεσεν Ἡρα.

Ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἐσπερίδων
 χρύσεια μῆλα κομίζειν. Πορευόμενος οὖν ἀπέ-
 κτεινεν Ἀνταῖον τε τὸν Λιθύης βασιλέα τὸν
 τοὺς ξένους ἀναγκάζοντα παλαίειν, καὶ τὸν
 Αἰγύπτου βασιλέα Βούσιριν, τὸν τοὺς ξένους
 ἐπὶ βωμῷ Διὸς θύοντα. Διεξίῳν δὲ Ἀσίας,
 βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων
 ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο θύσας. Ὁ δὲ βοη-
 λάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ
 τινος ὄρους κατηγάτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν θύ-
 ωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράτ-
 τουσιν. Κατετόξευσε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Καυκάσου
 τὸν ἐσθλόντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥκας αἰετὸν

καὶ τὸν Προμηθεά διέλυσεν. Ὡς δὲ ἤκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, ἔπεισεν αὐτὸν διαδεξάμενος τὸν πόλον, ἐπὶ τὰ μῆλα πορεύεσθαι. Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων (1.) τρία μῆλα, ἤκε πρὸς Ἡρακλέα. Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν· ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. Κομίσας δὲ τὰ μῆλα, Εὐρυσθεὶ ἔδωκε.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη Κέρκερον ἐξ Αἰδου κομίζεῖν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφειν κεφαλὰς. Ἦλθει οὖν πρὸς Εὐμολπὸν εἰς Εὐσϋνῖνα, καὶ ὑπὸ τούτου ἐμυθήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταΐναρον τῆς Λακονικῆς, οὗ τῆς Αἰδοῦ καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατήει. Εὐρῶν δὲ τὸν Κέρκερον ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε Δωράκι συμπεφραγμένος καὶ τῇ λειοντῇ συσκεπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε καί περ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Κρατῶν

(1.) Elles étaient filles d'Hespère, frère d'Atlas.

ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγχων, τὸ θηρίον ἔπεισε. Συλλαβῶν οὖν αὐτὸν, ἤκε διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρύσθεϊ δεῖξας τὸν Κέρβερον, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἀΐδου.

CAP. XVIII.

Τὰ Ἡρακλέους μετὰ τοὺς Ἀθλους.

Κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας βοῶν, Εὐρυτος Οἰχαλίας δυνάστης ἐνομιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γεγονέναι τοῦτο. Ἴφιτος δὲ, ὁ Εὐρύτου παῖς, ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχῶν ἤκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται, καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν· μανεῖς δὲ αὐθις ἀπὸ τῶν Τηρυθίων ἔρριψεν αὐτὸν τειχῶν. Καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον (1.) εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος ὑπὸ Δηϊφόβου καθαίρεται. Κατασχεθεῖς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἴφίτου φόνον εἰς Δελφοὺς πάραγενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐκυνθάνετο τῆς νόσου. Μὴ χρησμοδόουσης δὲ αὐτῷ

(1.) Les verbes qui à l'actif prennent deux accusatifs, l'une de la personne, qui est ordinairement le véritable objet, et l'autre de la chose, peuvent prendre au passif l'accusatif de la chose.

τῆς Πυθίας, τὸν τε ναὸν συλᾶν ἤθελε, καὶ τὸν
τρίποδα βαστάσας παρασκευάζει μαντεῖον
ἴδιον. Μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ
Ζεὺς ἴησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον
διαλυθέντων τρόπον λαμβάνει χρησμὸν Ἡρα
κλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου
ἔσεσθαι πρᾶθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι.
Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἑρμῆς Ἡρακλῆα
πιπράσκει, καὶ τὸν ἀνείτῃται Ὀμφάλη, ἡ βα-
σιλεύουσα Λυδῶν.

Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλάγεις τῆς νό-
σου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαί-
δεκα (1.) καὶ τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν
Ὀϊκλεῖ κατέλιπεν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν
ἄλλων ἀριστέων ὥρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. Τῆς
δὲ πολιορκίας ἐνεστῶσης, ῥήξας τὸ τεχος,
Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.
Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυ-
θότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦει, μη-
δένα Δέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. Συν-
ιδὼν δὲ τοῦτο Τελαμῶν πλησίον λίθους κειμέ-
νους συνήθροισεν. Τοῦ δὲ ἐρομένου τί πράττοι

(1.) La circonstance d'accompagnement se met au datif sans
rien, quand il est question de forces militaires.

"βωμόν", εἶπεν, "Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου." Ὁ δὲ ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρχου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην, τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, δίδωσι· καὶ ταύτη συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων ὃν ἤθελεν ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρχην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς καφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρχης ΠΡΙΑΜΟΣ ἐκλήθη.

Πλεύσας δὲ ἀπὸ Τροίας, προσέπλει τῇ Κῳ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοι ληστρικὸν ὄγειν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. Ὁ δὲ βιασάμενος τὸν νῆσον εἶλε, καὶ τὸν Βασιλέα Εὐρύπυλον ἐκτείνει. Ἐτρώθη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκιδόντος.

Πορθήσας δὲ Κῳ, μετ' οὐ πολὺ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο· καὶ εἶλε τὴν Ἥλιν· καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγέαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ πούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκε. Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν Περικλύμενον κτείνει, τὸν ἀλχιμώτατον τῶν Νηλέος παίδων ὃς μεταβάλλ-

λων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινεν.

Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα. Ὀργίζετο μὲν γὰρ τοῖς Ἴπποκόωντος παισὶ, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ ὀργίσθη ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. Θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἴπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κύων τῶν Μολοτικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὁ δὲ βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἴπποκωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν. Κατὰ δὲ τὴν μάχην τελευτᾷ Ἴφικλος, ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρίδωκε τούτῳ.

Γῆμας δὲ Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα, κατεπολέμησε Θεσπρωτοὺς, καὶ Δρύοπας, καὶ Εὐρυτον τὸν Οἰχαλίας βασιλέα. Θέλοντος δὲ Ἡρακλέους τὸν Εὐῆνον ποταμὸν διαβαίνειν, Νέσσος ὁ Κένταυρος καθύβρισε Δηϊάνειραν· τοξευθεὶς δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους, καὶ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος εἶπεν, "εἰ θέλοι ἀντερᾶσθαι, ὕφ' Ἡρακλέους ἀεὶ, τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ

τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα λαβεῖν." Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

Χρόνος ἐν μέσῳ, καὶ μέλλων ἱεουργεῖν Ἡρακλῆς, πρὸς Δηϊάνειραν Λίχαν ἐπεμψε, λαμπρὰν ἐσθῆτα οἷσοντα· ἡ δὲ τῷ αἵματι Νέσσου τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδύς δὲ Ἡρακλῆς, ἔθυσεν. Ὡς δὲ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χερῶτα ἔσσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι· συναπὲσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. Τοιαύτη τῇ συμφορᾷ κατεσχθεῖς, εἰς Οἶτην ὄρος κομίζεται, κάκει πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. Ποίας δὲ, ὁ Ἀργοναύτης, παριῶν ὑφῆψε. Τούτῳ δὲ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Δηϊάνειρα μέντοι αἰσθανομένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνήρτησε. Τὸν Ἡρακλέα δὲ, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

ΤΕΛΟΣ

Σ.

Ἡ δὲ

Ἡρα-

λαμ-

έσσου

κλῆς,

ὁ τῆς

ν τοῖν

τῶνα

νακε

συμ-

ται,

τος,

ριῶν

ατο

η τὸ

δὲ,

οὐ-

